риба велика шукає де глибше
риба мала утікає як може
вряд чи усе це нам вийде на ліпше
якось не схоже..
зовсім не схоже..
бог обіцяв "i'll be back"
але марно
ждали його обнадіяні люди –
він просто зник і повівся негарно
типу нема мене тут і не буде
вимкнув смартфон
стер сторінку вконтаті
дилера здав не вернув іпотеку
заборгував від різдва комуналку
спиздив дві книжки з бібліотеки..
як тут вертатись?
старшно і стрьомно
і нецікаво
і не по кайфу
краще сховатись поводитись скромно
тихо інкогніто жити у хайфі..

линуть кальмарів чорнильнії хмари
зграї медуз – як летючі тарілки
срібних тараньок пасуться отари
тюльки в томат запливають де мілко
сіється дощ золотистих ікринок
маєчки мокрі втікають у хащі..

бог не вернувся бо все це покинув
може то й справді так буде краще?

виживуть ті хто в годину останню
шансів рятунку не стануть шукати

а дочекають нового світанку
всраку убіті на афтепаті
"виживуть ті хто ліниві і ніжні" –
бог запевняв і робилося смішно
виживуть персики сливи і вишні
зрілі солодкі щасливі й успішні

риба велика і риба маленька
краби в олії тюлька в томаті –
всі залишаються жити форева
задля світанків
і афтепаті